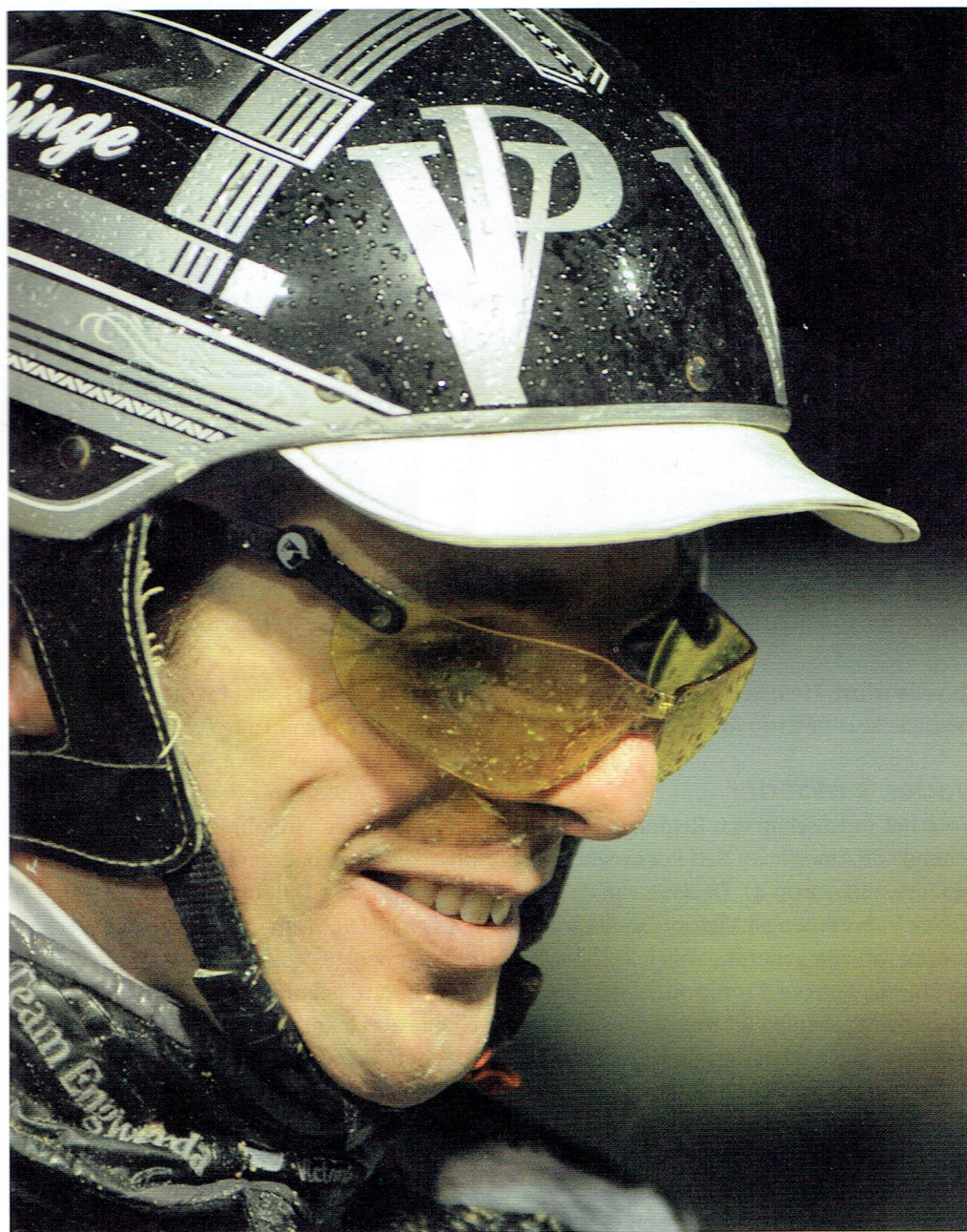

'Elke koers kan beter, ook als je wint'

Jaren achtereen zochten we in de eerste maand van het nieuwe jaar Hugo Langeweg junior op voor een kampioeneninterview. Maar aan alles komt een einde. In 2014 won Rick Ebbinge 111 koersen en dat was meer dan genoeg om voor het eerst in zijn loopbaan de gouden helm te winnen.

Een jaar eerder kwam de 30-jarige Drent nog een paar zeges tekort voor de titel. “Maar toen wist ik al dat het een keer kon lukken. Zolang de stal maar in vorm zou blijven en we genoeg startpaarden zouden houden. Het jaar begon goed, ik stond in de eerste maanden meteen wat zeges voor op Hugo. Dat verschil bleef en liep later zelfs wat op doordat hij wat minder vaak startte. Dat gaf uiteindelijk toch vrij vroeg de zekerheid dat ik het zou gaan redden”, aldus Rick, die zich overigens gedurende het jaar geen enkele keer liet verleiden tot stoere uitspraken over zijn titelkansen. “Dat komt

ook omdat ik me er nooit heel druk over heb gemaakt. Nu nog steeds niet. Natuurlijk vind ik het leuk dat het gelukt is, maar nu tellen alleen nog maar de koersen die komen. Niet de koersen die geweest zijn.”

Verlies accepteren

Relativeren is een sterk punt van de nieuwe kampioen. In een interview in de Kerst Special van 2013 vertelde Rick aan Geert Koops hoe hij een jaar eerder in contact kwam met Kris Heijnis, een sportpsycholoog. “Kris heeft mij een paar belangrijke dingen geleerd. Een ervan is dat je moet

leren te accepteren dat je kunt verliezen. Daar had ik in het begin moeite mee. Nu kan ik beter relativëren. Als ik een blunder bega en daardoor een koers verlies dan ben ik daar nog steeds ziek van. Maar iets waarop je geen invloed hebt, daarover moet je je ook niet druk maken. Je kunt niet alle koersen winnen. Vroeger keek ik alleen maar naar de dingen die ik niet goed deed. Nu geniet ik van de momenten dat het wel goed gaat. Maar niet te lang, want meestal komt de volgende koers er meteen weer achteraan.”

Jij wint veel koersen, er zijn maar weinig rijders die vaak rijden en 33% winnaars scoren. Meestal zijn de paarden waar jij achter zit favoriet. Levert dat extra druk op?

“Nee, integendeel. Ik rijd juist graag de favoriet, dan hebben ze ontzag voor je. Het levert eerder een voordeel op.”

Hoeveel koersen heb jij in totaal gewonnen?

“Dat zou je mijn vader moeten vragen. Die houdt dat allemaal bij, ik niet. Als ik moet schatten ligt het tussen de 300 en 400 koersen, de buitenlandse zeges meegerekend.”

Jouw vader was vroeger de bekendste Ebbinge is de sport, dankzij de Baldwin drivers. Is hij trots op zijn zoon?

“Ja, gelukkig wel. Mijn vader en moeder waren destijds helemaal niet blij toen ik na een stage bij Bas Crebas besloot dat ik in de draf sport verder wilde. Dan is het mooi dat het zo is uitgepakt. Of mijn vader nog actief is als fokker? Jazeker! Hij heeft momenteel drie merries.”

Was, terugkijkend op 2014, de zege met Delphine Flevo in Solvalla voor jou de mooiste koers van het jaar?

“Het was zeker één van de mooiste momenten, al hadden we in die koers wel het geluk dat we wonnen omdat er een ander paard uit de uitslag ging. Alleen om die reden zou ik graag nog eens in Solvalla winnen, maar dan op eigen kracht. Maar het was een prachtig moment. De eerste start daar en

dan winnen op een topdag, dat vergeet je nooit meer.”

Welk paard zou dit jaar in aanmerking komen en de klasse hebben om die stunt met Delphine Flevo in Solvalla te herhalen?

“Behalve Delphine Flevo zelf hoop ik bijvoorbeeld dat Regina dei Rex of Constantia River daar een keer een mooie koers vindt. Dat zijn allebei unieke paarden. Regina is net weer aan het seizoen begonnen, Constantia staat nu op rust. Zij mag bijkomen op de Flevofarm. Wat ze dit jaar heeft laten zien is uniek. Ik weet natuurlijk wat ze kan, maar ze ontwikkelt zich nog steeds. Hopelijk blijft ze gezond en fit.”

Over gezond en fit gesproken: eind vorig jaar hoorden we zorgelijke berichten over Your Love Lois. Er was sprake van dat zijn loopbaan voorbij zou zijn. Is dat zo?

“Zover zijn we nog niet. Hij staat momenteel op rust bij Harry van Ooyen. Later in het jaar gaan we kijken hoe het met hem is.”

Heb jij eigenlijk favoriete paarden in de stal? Paarden die jouw werkdag tot een feestje maken?

“Nee, ik heb met bijna elk paard wel wat. Regina dei Rex en Elisa, die vorig jaar een selectie van de Merrie Derby won, zijn paarden waar ik graag achter zit in het werk maar zo kan ik er nog wel vijftien noemen. Cumlaude Newport bijvoorbeeld. Die doet altijd haar best, ook als ze niet wint. De paarden waar ik het minste mee heb zijn de paarden die zich in de koers niet geven. Maar dat zijn er gelukkig niet zoveel.”

Warm bad

In het kerstinterview van een jaar geleden meldde je al dat jij je prima thuis voelt in het team Engwerda. Toen was je daar nog geen jaar in dienst. Bevalt het nog steeds zo goed?

“Ja, vanaf dag één voelt het als een warm bad. Dat iedereen prettig met elkaar werkt, dat is de basis voor zowel de trainerstitel van Jeroen als de rijderstitel van mij. We werken de paarden meestal snel in groepjes van zes op de strip. We proberen dan de juiste mensen bij de paarden te zoeken. Dat werkt voor alles en iedereen het beste.”

Als prof in de sport maak je lange dagen. Hoe ziet een normale werkweek er bij jou uit?

“In de zomer is het drukker dan nu. Normaal werk je zes dagen in de week en ben je in

Achter de kampioen bij de rijders en trainers staat een topteam, aldus Rick Ebbinge.

overleg een dag vrij. Maar in de zomer gebeurt het ook weleens dat die vrije dag er een keer bij in schiet. Maar dat wordt altijd alsnog gecompenseerd, bijvoorbeeld met een middag vrij als dat uitkomt. Ik kan daar prima mee leven. Vorig jaar waren er weken bij waarin de ritten in eigen land en die in het buitenland snel op elkaar volgden. Dan ben je ook veel onderweg. Daar heb ik geen hekel aan. Wel baal ik als je uren met een paard onderweg bent voor een koers en je kunt na een startfout meteen weer naar huis. Maar dat hoort er ook bij.”

Vorig jaar was je beste jaar ooit als rijder. Word je daar financieel ook beter van?

“Natuurlijk. Normaal werk je in de paarden voor een heel normaal salaris, maar als rijder in loondienst krijg je daar bovenop 5% van het prijzengeld. Vorig jaar was dat, alleen in Nederland, al 92.000 euro. Nu heb ik dus de kans om wat geld opzij te zetten. Of ik dat ook doe? Jazeker!”

Je zou voor nog meer geld kunnen kiezen door aan een buitenlands avontuur te beginnen. Je liep bijvoorbeeld al eens een paar maanden stage bij Stefan Hultman in Zweden. Trekt jou zo iets?

“Nee, nu niet meer. Toen ik net begon te rijden, als 18 of 19-jarige, had ik de kans moeten pakken om daar een jaar of twee rond te kijken. Nu ben ik 30 en doe ik dat niet meer. Ik heb een mooie baan, die geef ik niet zomaar op. Ik ben al blij dat ik het daar een keer heb gezien. Maar je moet het allemaal niet overschatten. Juist doordat ik hier en daar wat heb rondgekeken heb ik veel respect voor de manier waarop Jeroen omgaat met zijn stal en zijn paarden.”

Toen je een jaar geleden een interview gaf in ons blad zei je dat jij je als rijder verder kon en wilde verbeteren. Gezien de behaalde titel in 2014 is dat gelukt.

“Nou, er kunnen nog genoeg dingen beter. Ik kijk altijd alle koersen die ik heb gereden terug en dan zie ik altijd wel iets wat anders had gekund of gemoeten. Of de resultaten daar beter van worden weet ik niet, ook op koersen die ik win zijn soms aanmerkingen te maken. Maar dat ziet het publiek niet, ik wel. En soms doe je het goed maar pakt het verkeerd uit. Vrijdag bijvoorbeeld reed Dicky Hof met Beauthen Lion aan kop een eerste kilometer in 1.18,5. Dat was voor mij reden om op te gaan rijden met Caro Star. Dat was de juiste beslissing, maar omdat mijn paard haar dag niet had pakte het uiteindelijk verkeerd uit. Maar vroeger, toen ik met dit soort dingen minder bezig was, zou ik zijn blijven zitten en dat was niet goed.”

Je bent het nieuwe jaar super begonnen, vooral afgelopen vrijdag ging het als een speer. Welke paarden moeten we volgens jou de komende maanden in de gaten houden, met name voor de klassiekers? Want een Derbyzege ontbreekt nog op de erelijst.

“Oei, ik heb geen idee. We zitten nog niet zo ruim in de driejarige paarden. We hebben één goede merrie gekwalificeerd en misschien komen er straks nog een paar, maar zoals de zaken er nu voor staan zie ik mezelf straks niet even vooraan rijden in de Derby. Aan de andere kant: dat dacht ik ook in het jaar dat Delphine Flevo pas in juni debuteerde en tweede werd in de Merrie Derby. Soms is vooruitkijken het moeilijkste wat er is.”